

Naša župnija

LETO XXVIII • NOVEMBER 2018

ŠTEVILKA 10

HVALA VEČNEMU BOGU

Bliža se zahvalna nedelja. Na ta dan bomo pred oltarjem opazili nekaj pridelkov z naših vrtov in njiv. To so darovi, ki smo jih prejeli iz božjih rok, in iz njih si pripravljamo vsakodnevno hrano. Bodimo Bogu hvaležni za letošnji pridelok. Kaj če vsega tega ne

bi bilo? Če bi to uničilo neurje s točo, poplave ali škodljivci?

Ko sem letos čakala, ali bo kot drugi pridelok na gredici odgnal nizki fižol, sem nekega dne opazila, kako se to že kaže. Zemlja nad vsakim posajenim fižolčkom je pokazala majhne

razpoke in čez nekaj dni se je prikazal zelen poganjek. Nič posebnega, boste rekli, ampak letos se mi je prvič zdelo, da doživljam majhen čudež, ki mi ga naklanja dobri Stvarnik.

Pa to seveda še zdaleč ni vse, za kar moramo biti Bogu hvaležni. Ste zdravi? Kljub starosti nimate težav s hojo in ste pokretni? Še kar dobro slišite in vidite? Kaj pa odnosi z vašimi domačimi? Ste imeli dobre skrbne starše, ki so vam posredovali milost vere? Vam je Bog dal zdrave, normalno razvite otroke? Ni vedno tako, pa se tega sploh ne zavedamo. In še bi lahko naštevali.

Razumete pomen besede **evhari-**

stija ? Evharistija – to je posvečena hostija, sveto Rešnje telo, eden od zakramentov. Pa tudi mašna daritev, ki je daritev zahvale Očetu, daritev poveličevanja, s katerim Cerkev izraža svojo hvaležnost Bogu za vse njegove dobre, za vse tisto, kar je izvršil s stvarjenjem, odrešenjem in posvečenjem. **Evharistija** torej pomeni „zahvalo“. Brez Jezusove daritve, smrti na križu, bi ne bili zveličani in odrešeni in bi ne mogli uživati srečne večnosti. Hvala ti za vse to, dobri Bog. Pa tudi svojim bližnjim nikoli ne pozabimo izreči za vsako pomoč in uslugo besedo: **Hvala!**

M.Gantar

OSEBATA MESEC

Začetek novembra je namenjen našim rajnim. Tudi za njih je potrebno poskrbeti, predno zapustijo tostransko bivališče. Na zadnji poti jih pospremi in nudi svojo pomoč svojcem gospa Silva Dolinšek. Že od rojstva biva ob pokopališču, tako rekoč na dvorišču ga ima. Tako se sreča s smrtjo še drugače kot mi ostali. Veliko se nas je že srečalo z gospo Silvo na ta način. Prijazna, odločna, mirna in sočutna nam je v težkih trenutkih v oporo, da opravimo protokol ob pogrebu s pieteto (globokim spoštovanjem).

Gospa Silva pravi, da danes lepo in spoštljivo skrbimo za grobove na po-

kopališču skozi celo leto. Zelo malo je grobov, ki nimajo bližnjih, da bi zanje skrbeli, za te poskrbi ona. Medtem ko je bilo v času po vojni drugače. Grobove so dolgo časa urejali predvsem enkrat na leto, pred praznikom Vseh svetih. Takrat tudi ni bilo na voljo sveč kot so danes. Zato ni bil običaj prižiganja sveč. Danes že malo pretiravamo, predvsem so težave z odpadnim materialom sveč. Lahko si zastavimo vprašanje, če se tudi notranje pripravimo na stik z našimi pokojnimi ali imamo v današnjem bežečem času čas samo za zunanji videz.

Seveda sem jo vprašala kako je prišlo do tega, da že 17 let ureja in

»Nek notranji glas, oz. čut me vodi. Sočloveku, ki me prosi za pomoč, ne znam in ne zmorem reči ne. Po opravljenem delu čutim veliko zadovoljstvo, da sem nekomu pomagala in je z mojo pomočjo zadovoljen. Vsak ima v življenju svojo nalogo. Vidim pa veliko trpljenja.«

Silva Dolinšek je pred upokojitvijo delala v trgovini Tabor, ki je imela svojo trgovino tudi na Igu nasproti gostilne Ulčar. Tam je bila poslovodja. Spomnim se, da smo otroci po šoli radi hodili po sendviče, ker so bili vedno zelo dobri, veliki in ne predragi. V trgovini se je našlo

skrbi za pokopališče. Čisto po naključju pravi. Gospa Hedvika, ki je pred tem opravljala to delo je zbolela, zato ji je dala ključe in tako je še danes.

Poslovilne vežice na Igu so bile zgrajene leta 1992. Od takrat z njimi upravlja Občina Ig. Pri pogrebu pa je prisotna še pogrebna služba in duhovnik, če je pogreb cerkven. Za vsa usklajevanja, potek in vse potrebno je tukaj vezni člen, gospa Silva.

Vprašala sem jo zakaj opravlja to delo?

vse mogoče, tako da ni bilo potrebno ravno v Ljubljano, ker si marsikaj dobil tam. Pravi, da ji je nekoč nekdo ob smrti pokojnika rekel: »Tako lepo ste skrbeli za nas lžance v službi, zdaj pa nas še pokopavate.«

Sama pravi: »Sočloveka moraš sprejeti takega kot je in boš zase naredi veliko dobrega.«

Seveda pa je potrebno poudariti, da je bila gospa Silva zelo aktivna pri vseh ustanovitvah takšnih in drugačnih društev v občini Ig v času osamo-

svajanja. Je med ustanoviteljicami društev in aktivnosti, to so: Društvo žena in deklet s podeželja Ig, Društvo upokojencev Ig, Župnijska Karitas, Ljudska stranka Ig, Šola zdravja Ig... Dolga leta je bila članica Župnijskega pastoralnega sveta. Sodeluje v skupini čistilk in krasilk župnijske cerkve, pri Karitas, na pogostitvah ob občinskih prireditvah, ob cerkvenih dogodkih, na romanjih z ministranti... skratka povsod, kjer so potrebne roke, ki vidijo delo. Ob najinem pogovoru se je spomnila raznoraznih dejavnosti in aktivnosti, kjer je sodelovala in se ob tem le nasmehnila. »Celo s kaplanom Janezom sem kuhala na morju na počitniškem letovanju otrok v Ankaranu in Portorožu, pozimi pa na Trsteniku,« je rekla. Povedala je še kakšno zanimivo prigodico. Na koncu se je še

sama čudila, koliko stvari je naštel, pa najbrž tudi kaj pozabila.

Rada bere, peče, kvačka, plete, hodi k telovadbi v šolsko avlo, zanimajo jo poljudnoznanstvene zadeve (oddaje, revije, filmi), rože in zelišča.

Tudi sama je poleti izgubila moža, zato je vdova. Mož Albert ji je pri delu na pokopališču in okoli njega zelo pomagal. Skupaj sta po upokojitvi pazila majhne otroke, ker starši niso dobili vrtca ali pa otroke niso želeli dati v vrtec.

V življenju se je znašla v vlogi hčere, sestre, žene, snahe, mame, tašče, babice, prababice... Tudi njeno življenje je imelo in ima lepe in manj lepe trenutke, pa vendar je pripravljena svojo energijo deliti tudi z nami. Hvala gospa Silva.

mjg

ROMANJE V SVETO DEŽELO

Pravijo, da je želja vsakega kristjana, da bi vsaj enkrat v življenju obiskal Svet deželo. Gotovo je bila to močna želja sedmih naših župljanov in mene kaplana, ki smo tja poromali v času od 25. septembra do 2. oktobra. V vseh nas je tlela želja, da bi enkrat radi videli kraje, kjer je hodil in deloval naš Gospod Jezus, kraje kjer so se pred dobrimi 3000 leti naselili Izraelci, kraje kjer se je odvijala naša zgodovina odrešenja.

Romali smo v organizaciji romar-

ske družbe Aritours iz Maribora. Pobuda za romanje, ki pa ni bilo samo to, ampak sočasno tudi duhovne vaje, pa je prišla od odbora za posvetitev Jezusovemu in Marijinemu Srcu. Duhovni voditelj romanja in duhovnih vaj je bil upokojeni mariborski nadškof dr. Marjan Turnšek. S svojimi mislimi, s svojo globino je nam vsem dal močen pečat, saj smo se lahko res vživeli v okolje Jezusovega življenja in delovanja. Vse Jezusove besede, prilike so bile povedane na konkretnem

kraju. Posebna prednost Svete dežele je v tem, da te tam poleg Besede (Logosa) nagovarja tudi kraj sam (topos). Ko poslušáš evangeljske besede, tam kjer jih je izrekel Jezus, se te dotaknejo na poseben, nov način, ker obenem vidiš, doživljaš tudi okolje, razmere, kontekst teh besed.

In kaj vse smo si v Sveti deželi ogledali? Najprej mesto Tel-Aviv, kamor smo prišli z letalom. To je novejšo mesto, ki se je začelo širiti konec 19. stoletja. Leži ob sredozemskem morju. Isti dan zvečer smo prišli na »goro« Karmel nad mestom Ha-

ifa, tudi ob sredozemskem morju, kjer je živel prerok Elija. Nato smo se peljali v Nazaret, mesto kjer je živel Sveta družina. Danes je to ker veliko mesto s skoraj 80 tisoč prebivalci. V Nazaretu smo bili nastanjeni v judovskem hotelu, ki je bil izhodišče za romanja po Galilejskih krajih. Drugi dan smo se odpeljali na goro Tabor, kamor je Jezus pripeljal apostola Pe-

tra, Jakoba in Janeza in se pred njimi pokazal v svojem Božjem veličastvu. Danes tam stoji bazilika Spremenjenja. Na poti nazaj v Nazaret smo se ustavili v Kani Galilejski, kjer je Jezus na svatbi naredil prvi čudež. V Nazaretu pa smo obiskali kraj, kjer je angel oznanil Mariji, da bo spočela Božjega sina. Sedaj tam stoji bazilika Marijinega oznanjenja.

Tretji dan smo se pripeljali ob Galilejsko jezero. Ustavili smo se v kraju Tabga, kjer je Jezus nahranil pet tisoč mož. V spomin na te dogodke sedaj tam stojita cerkev Petrovega primata in cerkev Pomnožitve kruha. V neposredni bližini, na griču nad jezerom je po izročilu Jezus izrekel blagre. Tam smo tudi imeli sveto mašo. Sledil je ogled ostankov mesta Kafarnaum, kjer je kot ribič živel apostol Peter. Tam je moč videti delno restavrirano Sinagogo iz 4. stol. in Petrovo hišo nad katero je sedaj zgrajena modrena cerkev.

Četrty dan smo v Nazaretu obiskali še cerkev svetega Jožefa in nato odpotovali proti jugu. Vozili smo se skozi na pol puščavsko pokrajino,

na kateri pa s pomočjo namakalnih sistemov gojijo dateljnovne in bananine palme. To pokrajino je večkrat prehodila tudi Marija, ko je romala v Jeruzalem, ali pa ko je, že noseča, obiskala svojo teto Elizabeto v Ein Karemu. Najprej smo prišli v najstarejše mesto na svetu, v Jeriho, ki so ga Izraelci zavzeli ob svojem prihodu iz Egiptovske sužnosti. Stopili smo v reko Jordan, na mestu, kjer naj bi Janez Krstnik krščeval svoje rojake. Obiskali smo mrtvo morje, ki se po pravici imenuje mrtvo, saj zaradi velike količine soli (24-29l na 100l vode) v njem ni nobenega življenja. Temperature so bile tam okoli 40 stopinj, sicer pa vse dni preko 30. Na poti proti Betlehemu, kjer nas je čakala večerja

smo se ustavili v puščavi, se srečali z Beduini in od daleč občudovali dolino potoka Cedrona, ki iz Jeruzalema skozi puščavo teče v Mrtvo morje.

Svetega Jožefa je v Betlehemu, kot pravi znana božična pesem, skrbelo kako bo z večerjo. Mi teh skrbi nismo imeli, v hotelu nas je čakala večerja in streha nad glavo. Kako je zgedel streha nad glavo, ko je bil rojen Božji sin pa smo videli na Pastirskih poljanah. Tam se še danes da videti votline, v katerih so imeli pastirji zavetišča in v kakršni je na svet privedlo Božje detece. Na kraju, kjer naj bi bil po izročilu rojeno Dete, pa stoji bazilika Jezusovega rojstva.

Bili smo na Oljski gori, kraju Jezusove agonije. Od tam se odpira enkratni pogled na Jeruzalem. Na Oljski gori danes stoji bazilika Očenaš in bazilika Dominus flevit, kar pomeni Gospod je jokal, (ko je gledal nespokorjeno mesto Jeruzalem). V vrtu Getsemani smo občudovali starodavne oljke, in skušali podoživljati trenutke, ko so Jezusa prijeli in ga odpeljali na sojenje. Nato pa smo se podali v Jeruzalem, in sicer v stari del mesta, ki je prepredeno z ozkimi ulicami, na katerih se na vsakem koraku prodaja »vse živo«. Ogledali smo si tempeljsko ploščad in Zid žalovanja, ki je najsvetejši kraj za Jude. Po poteh kjer je Jezus nosil križ na Golgoti (Via Dolorosa) smo molili križev pot,

bili smo na kraju križanja – Golgoti, ob Božjem grobu pa smo okrepili vero v Jezusovo vstajenje, ki je temelj upanja tudi za naše življenje.

Predzadnji dan našega romanja smo najprej obiskali mesto kralja Davida Sion (del Jeruzalema), si ogledali dvorano zadnje večerje, ob zidu žalovanja pa smo videli številne Jude, ki so ravno končevali svoj sedemdnevni šotorski praznik, v spomin njihovega bivanja v puščavi.

Na dan odhoda domov smo se ustavili še v muzeju holokavstva Yad Vashem. Vodička je razložila, da se besedo holokavst uporablja samo za preganjanje Judov. Polni vtisov, dobre volje smo prišli na letališče v Tel Avivu in odleteli nazaj proti Dunaju in nato z avtobusom v Slovenijo.

Sam sem bil prvič v Sveti deželi in mi bo gotovo vedno ostala v spominu. Posebej ko sedaj berem Evangelij, si vse skupaj malo drugače predstavljam, in tudi drugače dojemam vse Jezusove besede. Konkretni kraji Jezusovega delovanja nam romarjem govorijo, da evangelij niso zgolj lepe misli, ideje, ki se jih držiš ali pa tudi ne, ampak nas obvezujejo k temu, da bi po nas vseh postale žive v našem kraju in našem času. Zato bi vsakemu kristjanu, če ima to možnost pripočil, da enkrat v življenju poroma v Jezusovo zemeljsko domovino.

Simon Virant, kaplan

ŽEGNANJE PRI SV. MIHAELU, 30. september

Iz evangelija in beril smo slišali:

»Kdor pohujša enega od teh malih, ki verujejo vame, bi bilo bolje zanj, da bi mu obesili mlinski kamen na vrat in ga vrgli v morje.« (Mr 9,38-43-45-47-48)

Tako kot lahko najdemo zunaj Cerkve kreposti, tako najdemo v njej pokvarjenost. Kdor v Kristusovem imenu dela velika dela, tudi če ni krščen, je boljši, kakor tisti, ki je krščen, pa dela zlo. V berilu Bog pouči učence, da lahko On dela dobro in celo čudeže tudi zunaj kroga Cerkve

in da se lahko dela za Božje kraljestvo na različne načine.

Sveto mašo je daroval gospod župnik Janez Avsenik, cerkveni pevci pod vodstvom Mire Gantar so poskrbeli za petje, Bog za lepo vreme, domače gospodinje pa za sladke dobrote in žlahtno kapljico.

Ravno v času pred žegnanjem je bila na novo prepleskana kapelica

pred vasjo. Vaščani smo leta 2012 naredili več obnovitvenih del pri kapelici. Kljub temu jo je sonce in dež začel spet luščiti, zlasti fasado. Ker je od leta 2012 ostalo še nekaj sredstev, smo ga zdaj porabili za novo pleskanje. Mojster Janko Drobnič je uporabil boljše materiale in premaze, tako da bo kapelica spet nekaj let lepa.

mjg

ROMANJE NA ZAPLAZ

V prejšnji številki Naše župnije smo opazili Povabilo na romanje na Zaplaz. Očitno pa ga je večina spregledala, saj kljub udeležbi iz župnij Golo in Ig nismo povsem napolnili avtobusa. Torej v soboto, 20. oktobra, smo se ob 8h z Iga odpeljali proti Zaplazu. Megla ni obetala lepega dne, pa smo vseeno pričakovali lep dan in naša pričakovanja so se uresničila.

Kot se za romanje spodobi smo z molitvijo rožnega venca božji previdnosti priporočili naši župniji, posebej pa še mlade, ki se pripravljajo na zakrament sv. birme, ki bo spomladi naslednje leto.

Na Zaplaz smo prispeli skoraj uro pred napovedano mašo ob 10h. Ogledali smo si lepo urejeno okolico cerkve in se podali do Marijinega studenca. Vodi pripisujejo veliko zdravilno moč, zlasti za očne bolezni. Nad izvirom so pred sto leti postavili kapelo, posvečeno Lurški Materi božji.

Občudovali smo tudi spravni spomenik Resnica in sočutje. Postavili so ga 2015 ob 70. letnici konca 2. svetovne vojne. Sestavljajo ga betonski križ, pod njim kamnita žara, ki jo objemata kamniti plošči, na katerih so zapisana simbolna imena 31 krajev, kjer so trpeli in umirali Slovenci z vseh v vojno in nasilje vpletenih strani. V žari je zemlja iz teh nesrečnih krajev trpljenja. Iz prgišč različne zemlje je nastala ena sama zemlja. Simbol sprave, do katere bomo Slovenci prišli prej ali slej. Na Zaplazu imajo tudi Sveta vrata. Stranska vrata na severni strani svetišča so bila blagoslovljena in razglašena za svetoletna vrata 3. aprila 2016.

Med romarji nas je bilo precej pevcov, z nami je bila tudi gospa Mira Gantar, zato so nas poslali na kor, kjer imajo lepe nove orgle. Ob spremljavi le teh smo dejavno sodelovali pri maši, ki jo je ob somaševanju našega

župnika Janeza Avsenika daroval domači župnik s Čateža, gospod Marko Japelj. Ministrantov z Iga nismo imeli s seboj, saj so se z gospodom kaplanom Simonom udeležili kviza v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano. Njihovo vlogo so opravile ministrantke z Golega.

Gospod Marko nam je namesto pridige orisal zgodovino romarskega svetišča na Zaplazu. Začelo se je, ko je domačin našel majhen Marijin kipec in si ga odnesel domov. Kipec je izginil in ponovno ga je našel na Zaplazu. To se je večkrat ponovilo, zato je tam postavil majhno kapele iz vejvja. Kljub nenaklonjenosti

svetnih in cerkvenih oblasti so ljudje romali na Zaplaz. Leta 1848 so postavili pravo cerkev in jo zaradi obiska večkrat dozidavali. Leta 1906 so staro cerkev podrli, ohranili so le prezbitarij. Novo cerkev je posvetil Anton B. Jeglič 1917, čeprav je bila gradnja v celoti dokončana šele leta 1926, ko so zgradili tudi oba zvonika. V obdobju med obema vojnama je bilo veliko romarjev, tudi s Hrvaške. Med vojno je bila cerkev močno poškodovana. Za silo je bila obnovljena v petdesetih letih. Novo podobo pa je dobila cerkev po letu 2007, ko so jo proglasili za Škofijsko romarsko središče za Novomeško škofijo. Pri-

zidali so zakristijo in ostale pomožne prostore. Cerkev je posvečena Mariji vnebovzeti. V stranski kapeli je na eni strani Marijin oltar (nekdanji glavni oltar stare cerkve). Na drugi strani pa je marmornati oltar, v katerem so shranjeni posmrtni ostanki bl. Alojzija Grozdeta. Grozdetov oltar zaključí mozaik p. Marka Rupnika, ki prikazuje prizor nebeškega Jeruzalema z Jezusom in Marijo ter Alojzijem Grozdetom. Levo in desno so okrašene sveče slovenskih škofij.

Po zaključeni maši smo se fotografirali pri Grozdetovem oltarju in nadaljevali pot proti Mirni in se ustavili na kraju njegove mučeniške smrti. Tam stoji križ in majhna kapelica s kipom Fatimske matere božje, ki so ga poslali iz Fatime, saj je bil Alojzij Grozde njen goreč častilec. Zmolili

smo in zapeli pesem V nebesih sem doma.

Obiskali smo še Veselo goro s cerkvijo Sv. Frančiška Ksaverija.

Dobro podprti po kosilu v gostilni Pri Francki na Mirni smo se ustavili še v Trebnjem.

Gospod župnik nam je predstavil župnijo, katere začetki so že v daljnem 11. stoletju. Župnijska cerkev je posvečena Mariji vnebovzeti in jo že kar precej časa obnavljajo. Dela se približujejo zaključku. Ponosni so tudi na svoje pomembne rojake. Pred cerkvijo smo opazili kip Friderika Ireneja Baraga, poleg cerkve pa stoji kip Alojzija Šustarja. V cerkvi smo še odpeli litanije in se veseli odpravili domov.

Še po poti nas je spremljala pesem.

Tončka Jeraj

POTA MOZAMBIK 2018 – VTISI S PROSTOVOLJNEGA DELA

Sva Petra in Nataša, dve preprosti puncici in prostovoljki društva SKAM, projekta POTA, ki sva letos zbrali pogum in poleti mesec dni preživeli kot prostovoljki v vasi Namaacha na južnem delu Mozambika. Pomagali sva v internatu, šoli in vrtcu Marie Auxiliadore, ki ga upravlja skupnost sester Marije Pomočnice.

V internatu trenutno biva 100 deklet, ki so sirote, prihajajo iz razbitih družin ali neurejenih razmer.

Dekleta so stara od 6 do 20 let. V Mozambiku že vrsto let deluje slovenska misijonarka Zvonka Mikec, prav v Namaachi pa veliko pomaga in pripomore tudi laiška misijonarka Katarina Tomc. Potrudili sva se, da sva tudi midve pomagali po svojih najboljših močeh in narisali kakšen nasmeh več. Najin delovni vsakdan je bil nadvse pester in barvit. Dopoldne sva se igrali, peli, plesali, telovadili in ustvarjali z otroki v vrtcu. Nada-

ljevali sva v internatu z delavnicami kvačkanja. Dekleta so bila izredno zavzeta in nastale so čudovite pisane kape ali torbice. Po kosilu je sledilo nekaj odmora, nato pa učna pomoč. Ena je pomagala prvošolkam, druga pa deklicam iz 2. in 3. razreda. Tudi sporazumevanje v portugalščini je bil za naju kar svojevrsten izziv, a kjer je volja, tam je pot. ☺ Večeri so minili v družbi deklet, enkrat ob pomivanju posode, drugič ob igranju kitare, pletenju zapestnic in seveda petju in plesu, ki jih spremlja na vsakem koraku. Vikendi so bili za dekleta oddih od

šolskih obveznosti, v nedeljo pa so se udeležile oratorija in delavnic. Bil je dan tudi za slovensko kulinariko, ko sva skupaj s Katarino pripravili kosilo in je dišalo po domači juhi, ajdovih žgancih s paprikašem in »štrudlu«.

Lepih in nepozabnih trenutkov je bilo res veliko. Zagotovo ne bova pozabili nekaterih: praznovanje skupnih rojstnih dni, pesmic: kili kili, Lepa Anka, ustvarjalnih rok deklet, živahnih afriških maš, čakanja na lunin mrk, petja, plesa, sprehodov po tržnici in vseh otroških objemov in nasmehov. Med sestrami in dekleti

sva se res počutili domače. Za to afriško izkušnjo sva neizmerno hvaležni.

Hvala vsem, ki ste najin projekt podprli z molitvijo, lepimi željami ali prostovoljnimi prispevki. Če pa slučajno še koga vleče, da bi šel na afriško celino kot prostovoljec ali

prostovoljka – res priporočava. Pa ne samo midve, tudi papež Frančišek je na Svetovnem dnevu v Krakowu leta 2017 pozval mlade: »Vstanite s kavča in se podajte na nezačrtane poti spreminjanja sveta!«[☺]

Zapisala: Nataša Uršič

OBVESTILO ŽUPNIJSKE KARITAS (ŽK) IG

Na prvo adventno nedeljo, 2. 12. 2018 bodo po obeh sv. mašah (ob 8. in 10.) na voljo adventni venčki. Priporočen dar 10 €. Iskren Bog plačaj vsem prostovoljcem, ki bodo pomagali pri pripravi in izdelavi adventnih

venčkov. Prav tako bodo na voljo tudi voščilnice za božične in novoletne praznike. Priporočen dan je 1 €. Iskren Bog plačaj za vaše darove, saj s tem pripomorete k lajšanju stisk ljudem.

NAMENITEV DELA DOHODNINE – 0,5 % ZA POMOČ LJUDEM V STISKI V NAŠI ŽK

Vsi, ki želite pomagati, lahko namenite del dohodnine – 0,5 % za pomoč ljudem v stiski v naši ŽK. Obrazec, ki ga izpolnite je na voljo v cerkvi ali župnišču. Za vse dodatne informacije se lahko oglasite v prostorih žu-

pnišča Ig vsak drugi petek v mesecu od 17. do 18. ure. Vsem, ki se boste odločili nameniti del dohodnine za lajšanje stisk ljudem v naši ŽK, iskrena hvala.

Ana Podržaj, tajnica ŽK

ZAHVALA DOBROTNIKOM

Zahvaljujemo se vsem dobrotnikom, ki pomagata lajšati stiske ljudem. Hvala vsem, ki ste pred praznikom

vseh svetih darovali za sveče in s tem podprli našo župnijsko Karitas. Vsem Bog plačaj.

OBVESTILO

Sestanek Župnijske karitas bo v ponedeljek, 29. 10. 2018, ob 18.30 uri s sv. mašo, po maši pa sestanek v prostorih župnišča.

Karitas

Župnijska Karitas Iga ima uradne ure vsak drugi petek v mesecu od 17. do 18. ure v učilnici župnišča.

Transakcijski račun župnijske Karitas Iga, na katerega lahko prispevate svoj dar za pomoč ljudem v stiski: SI56 0209 8026 0579 946 (NLB, d.d.).

Župnijska karitas Iga

ŽUPNIJA V ZADNJEM MESECU

Od naše objave v zadnji Naši župniji so za pokojno Mihaelo Pucihar darovali za svete maše še: Anica Špelko, Bevc, Šetina in Belčevi z Iga.

Od zadnje objave v Naši župniji se je od nas poslovil Jože Picek, rojen 3.11.1951, bival je na Cesti na Drenik na Pijavi Gorici. Namesto cvetja na grob so darovali prijatelj Knavs z družino, sosedje Jeršin – Jereb, družina Kovačič iz Glinka, Marjan Dolenc z družino in Adamičevi.

Poslovili smo se od Antona Župca, rojenega 1.4.1937 na Igu, bival je na Jelenovi ulici na Igu. Namesto cvetja na grob ste darovali za potrebe cerkve in v dober namen: žena Marija z družino, Andrej Župec, Žagarjevi z Iga, Štepčevi iz Pristavlje vasi, Jurčevi iz Raduhove vasi, Grumovi iz Šentvida pri Stični, Hedvika Župec z družino, Mimi in Tončka Cankar, Zabrv 32, družina Tancek z Iga, družina Lokanc, Krško, brat Lojze z družino.

Poslovili smo se od Frančiške Janželj, rojene Žagar, rojena 4.8.1927, iz lške vasi. Namesto cvetja so darovali

za svete maše v dober namen in za cerkev: sin z družino, sosedje Intihar – Selanovi, brat Tone z družino, brat Ivan z družino, brat Jože z družino, Simona z družino, Mačkovi z Gornjega Iga, svakinja Angela z družino, Urška iz lške, Vida in Jelka Platnar, družina Janežič, Brancljevi z Zgornjega Iga.

Poslovili smo se od Alojza Ruper-ta, rojenega 27.3.1938, bivajočega v lški vasi. Namesto cvetja so za svete maše in v dober namen darovali: Brat Ciril z družino, družini Bolha in Oven, Zdravko Ciber z družino, brat Ivan z družino, Cibrovi z Pijave gorice in Cibrovi z Dobravice.

Na Škofljici smo se poslovili od Francija Stoparja, rojenega 29.5.1968, bivajočega na Kladi.

Vsem darovalcem Bog povrni za vaše darove. Hkrati pa naj bodo vaša dobra dela v spodbudo vsem pokojnim in vsem dušam v vicah. Gospod, daj jim večni pokoj!

V novega človeka so se na Igu prerodili s svetim krstom: Jan Krese,

rojen 25.3.2018, sin Petre Krese iz Smrjenske ceste na Pijavi Gorici, Zala Zupan, rojena 11.2.2018, hči Tadeja in Petre rojene Bonifer, bivajoč na Gasilski ulici na Pijavi Gorici ter Oskar Cotič, rojen 18.10.2016, sin Tomislava Cotiča in Asje Vončina, biva na Zagoriški ulici na Pijavi Gorici.

Na Golem je bila krščena Brina Glinšek, rojena 5.12.2017, biva v Škriljah, hči Mitja Glinška in Saše Fister.

Otroke in njihove starše priporočamo v molitev. Ob krstu in izročanju belega oblačila duhovnik moli: »Postal si nova stvar in oblekel si

Kristusa... Nauki in zgledi tvojih sorodnikov pa naj te podpirajo, da ga boš brez madeža prinesel v večno življenje.« Naj vse spremlja Božji blagoslov.

Večkrat je že bila izražena želja, da bi krščevali še kje drugje, kot v župnijski cerkvi. Vendar je prav, da je krst samo v župnijski cerkvi, kjer je tudi krstni kamen. Tako otrok ne postane samo Božji otrok in prejme začetek večnega življenja, ampak se približa Kristusa, ki ga krstni kamen predstavlja in tudi župnijskemu občestvu, ki ga predstavlja župnijska

KUHARSKI TEČAJ PRI SESTRAH NA RAKOVNIKU

Sestre Hčere Marije Pomočnice na Rakovniški 21 vabijo na kuharske tečaje v letu 2018 – 2019:

- Kuharski tečaj A PROGRAM 8x 4 ure

- Kuharski tečaj B PROGRAM 8x 4 ure

Tečaj poteka v osmih zaporednih srečanjih in obsega pripravo preprostih in prazničnih jedi, pripravo pogrinjkov in duhovno misel.

Tečaji bodo ob četrtkih od 16 ure dalje.

Priložnostno: Tečaj peke kruha in namazov 3x 4 ure

Začetek tečajev oktobra ob zapolnitvi mest. 8 oseb

Komu je namenjen? **ŠTUDENTOM, MLADIM V POKLICU TER MAMICAM in OČKOM**, vsem, ki si želijo novega znanja v kuharskih spretnostih.

Prijave in informacije: s. Angelca Vozelj, telefon: 01/4288376, 031/405200, e-pošta: angelca.vozelj@gmail.com in www.hmp.si

cerkev. Prav tako pa tudi to občestvo sprejema novokrščenca. Veseli se novega člana Cerkve. Toliko bolj smo veseli krsta med sveto mašo, ki ga spremlja vsa župnija.

Na Sarskem sta se poročila Gregor Mavec, sin Marjana in Jelke rojene Novak, rojen 28.4.1992 in biva

na Cesti na Kurešček in nevesta Katica Krnc, hči Antona in Marije rojene Šteblaj, rojena 5.2.1994, prej je bivala na Sarskem. Zaročenca, ki sta naša župnijska sodelavca, priporočamo v molitveni spomin in ju izročamo v Božje varstvo. Bog blagoslovi njuno družino!

VERA IN LUČ

Šola se je začela septembra. Fakultete so začele s svojim delom oktobra. Začelo se je skavtsko leto. Začeli pa smo tudi srečanja Vere in Luči na Rakovniku.

Vera in Luč je gibanje za osebe s posebnimi potrebami, njihove starše in prijatelje. To pomeni, da se nam lahko pridruži vsak človek dobre volje.

Gibanje se je začelo v Lurdu. Ustanovitelj Jean Vanier je na to Božjo pot povabil osebe s posebnimi potrebami, njihove starše in skrbnike in skupaj so praznovali. Želel je, da bi te osebe imele mesto v Cerkvi. Takrat je

bila tudi velika družbena izključenost. Iz tega gibanja je nastala tudi Barka (L Arce). To pa je bivanjska skupnost oseb s posebnimi potrebami. Pri nas v Sloveniji v Zbiljah pri Medvodah. To ni samo bivanje pod isto streho, ampak tudi sobivanje z Bogom, ki mu gre mesto z molitvijo, sveto mašo in prejemanjem zakramentov.

Srečanja na Rakovniku so vsako drugo nedeljo v mesecu ob 14h. Lepo vabljeni, da na srečanja povabimo družine z osebami s posebnimi potrebami in jim tako omogočimo medsebojna srečanja in srečanja z Bogom.

DOGODKI PRED NAMI

PRESTAVITEV URE

Zadnjo nedeljo v oktobru predstavimo ure nazaj na sončni čas. S tem se premaknejo tudi nekatere dejavnosti in srečanja.

Večerne svete maše na Igu bodo ob 18.30.

Na Golem bo srečanje molitvene skupine vsak torek ob 19h.

Srečanje molitvene skupine na Igu pa ostane vsak torek ob 19h.

Pevske vaje mešanega pevskega zbora bodo po Martinovi nedelji vsak četrtek ob 19h. Vabljeni novi in stari pevci.

29. oktober – po maši, ki bo ob 18.30, srečanje župnijske Karitas v župnišču.

31. oktober – Dan reformacije: od 22h naprej bo na Kureščku HeavenWin, nočno bdenje v spravo za čarovniške sprevrženosti te noči!

1. NOVEMBER

Zapovedan praznik vseh svetnikov. Dopoldne maše po nedeljskem razporedu. Popoldne molitve na vseh pokopališčih:

- 14h maša v župnijski cerkvi na Igu, sledijo molitve na pokopališču pri križu
- 14.30 – molitev na pokopališču na Kureščku, sledi maša v cerkvi ob 15h
- 15h – molitve na pokopališču na Golem
- 17h – molitev rožnih vencev v cerkvi na Igu

2. NOVEMBER

Vernih duš dan, spomin vseh vernih rajnih ali duše v vicah

- 7h – sveta maša na pokopališču na Igu
- 8h – sveta maša v župnijski cerkvi na Igu
- 17h – sveta maša na Pijavi Gorici
- 18.30 – sveta maša na Igu
- 19h – sveta maša na Golem

Prvi petek v mesecu. Dopoldne

obiščemo bolnike in starejše na domu. Zvečer bo na Igu 18h molitev pred Najsvetejšim, ob 18.30 pa sveta maša. Priložnost bo za sveto spoved.

3. NOVEMBER

Sv. Viktorin Ptujski. Prva sobota v mesecu. Ob 7.30 molitev premišljevalnega Rožnega venca pred Najsvetejšim in posvetitev Marijinemu Brezmadežnemu srcu.

4. NOVEMBER

31. nedelja med letom. Zahvalna nedelja.

- -Na Golem pri maši ob 9.30 srečanje zakonskih jubilarov. Vse, ki v tem letu praznujete 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50, 55, 60, 65, ali več let skupnega življenja vabimo, da se nam pridružite v slovesni zahvali za dar zvestobe in skupnega življenja.

- -Na Igu ob 10h otroška sveta maša.
- -Na Gornjem Igu žegnanje ob prihodnjem godu svetega Lovrenca. Sveta maša bo ob 11h.

6. NOVEMBER

Srečanje Svetopisemske skupine. Vsi bralci in ljubitelji Svetega pisma lepo vabljeni. Skupaj bomo prebrali Božjo besedo prihodnje nedelje: 1Kr 17,10-16; Ps 146; Heb 9,24-28; Mr 12,38-44;

8. NOVEMBER

pred Martinovo nedeljo na Igu ob 17h srečanje starejših, bolnih in invalidov. Sveto mašo bo daroval in nas pri njej nagovoril srebrnomašnik in naš nekdanji kaplan Janez Žerovnik. Po maši vsi vabljeni na pogostitev v župnišče, ki ga pripravljajo sodelavci Karitas.

9. NOVEMBER

Srečanje mladih pri maši ob 18.30. Po maši družabno srečanje v župnišču skupaj s skavti in drugimi mladimi.

10. NOVEMBER

dan celodnevnega češčenja. Sveti maši bosta ob 8h in ob 17h, ko bo sklep celodnevnega češčenja. Sklep celodnevnega češčenja, ki bo tudi srečanje zakonskih jubilarantov, bo vodil zlatomašnik, naš nekdanji duhovni pomočnik Ivan Turk. Zakonski jubilaranti, ki v tem letu obhajate 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70 ali več let skupnega življenja lepo vabljeni, da se nam pridružite.

Po maši bo družabno srečanje in pogostitev za vse v župnišču.

ura	razpored celodnevnega češčenja
8.00	sveta maša
9.00–10.00	
10.00–10.30	veroučenci 1. in 2. razreda
10.30–11.00	prvoobhajanci
11.00–11.30	veroučenci 4.-7. razreda
11.30–12.00	birmanci
12.00–13.00	zakonske skupine
13.00–14.00	molitev v tišini
14.00–15.00	
15.00–16.00	molitvena skupina
16.00–16.45	zakonski jubilaranti
16.00–16.45	spovedovanje
16.45	slovesne litanije
17.00	srečanje zakonskih jubilarantov

Molitev bo potekala tudi ob urah, ko ni določene skupine ali posameznika. Vabljeni k Jezusu.

11. NOVEMBER

32. nedelja med letom, Martinova nedelja. Žegnanje na Igu. Maši ob 8h in ob 10h bo vodil in nas nagovoril Martin Mlakar, karizmatik in duhovni pomočnik v župniji Zapoge in Vodice. Lepo vabljeni k Martinu. Vabljene tudi narodne noše in gasilci.

11. november: po maši ob 9.30 na Golem srečanje staršev birmancev na Golem.

15. NOVEMBER

Ob 19h srečanje ŽPS na Golem.

18. NOVEMBER

33. nedelja med letom, Svetovni dan ubogih, začetek tedna zaporov. Na Igu ob 10h otroška maša.

Po maši bo srečanje za starše birmancev z Iga.

19. NOVEMBER

po večerni sveti maši srečanje ŽPS na Igu

21. NOVEMBER

Darovanje Device Marije

22. NOVEMBER

Sv. Cecilija, zavetnica cerkvene glasbe. Sveta maša bo ta dan na Igu ob 18.30. Vabljeni vsi pevci. Po maši bo pogostitev za pevce v župnišču.

25. NOVEMBER

Nedelja Jezusa Kristusa, kralja vesoljstva, sklep tedna zaporov, začetek tedna Karitas. Pri maši ob 10h se bodo na Igu predstavili letošnji birmanci.

2. DECEMBER

1. adventna nedelja. Pri maši ob 9.30 se bodo na Golem predstavili letošnji birmanci.

NAUK O ODPUSTKIH ...

Ob prazniku vseh svetih Cerkev podeljuje popolni odpustek. Prejeti odpustek pomeni duhovno odstranjevati posledice preteklih dejanj, ki jih fizično ne moremo. Bog je vse-mogočen in more to narediti, zato se obračamo nanj. Npr. hud primer-če nekoga umorim, lahko to popravi edino Bog. Za kaznivo dejanje na sodišču prejmem kazen, ki jo opravi (poprava škode z denarjem, družbeno koristnim delom, z zaporom). Glede večnosti je podobno. Popraviti posledice svojih dejanj kolikor je v moji moči. Tisto pa, kar ne morem, Boga prosim za to. Rečemo tudi, da so nam odpuščene časne kazni – do-

ločen čas, ko bom po smrti delal pokoro in ne bom še mogel v polnosti uživati nebes (na tem svetu je to npr., da grem v zapor za določen čas – sem ločen od drugih). Odpustke moremo prejeti zase ali pa jih naklonimo rajnim. Časne kazni se nam lahko odpustijo tudi z deli usmiljenja in ljubezni, z molitvijo in različnimi oblikami pokore, s potrpežljivim prenašanjem trpljenja in preizkušenj ter z vedrim sprejemanjem svoje smrti.

Pogoji za prejem popolnega odpustka ob 1. novembru: nenavezanost na noben greh, tudi na malega ne - prejem sv. spovedi, to je lahko več dni prej ali pozneje; vreden pre-

jem sv. obhajila; izpoved vere; molitev po namenu sv. očeta: Očenaš, Zdravamarija in Slava Očetu; obisk pokopališča in molitev za rajne. To velja tudi teden dni po 1. novembru.

SPOVEDOVANJE

Priložnost za sveto spoved je na lgu pred sveto mašo. Vedeti pa moramo, da mora duhovnik, ki bo maševal biti vsaj 10 minut pred mašo v zakristiji, da se uredi in pripravi na sveto mašo.

Tuji spovednik spoveduje vedno prvo nedeljo v mesecu pred in med 8mo mašo na lgu. Hvaležni smo gospodu Jožetu Razingerju iz Tomišlja, da z veseljem prihaja med nas.

HVALA!

Začeli smo s Hvalo Bogu in tako tudi končajmo! Bogu hvala za vse, kar nam daje. Hvala pa tudi za to, da nam daje več, kot sami potrebujemo, čeprav prosimo samo za »naš vsakdanji kruh.« In ko prejmemo več, to radi tudi delimo.

Hvala vsem, ki prinašate v župnišče bero. Nekdo mi je povedal, da

je bila nekdam bera na lgu 1 mernik pšenice na osebo. To je bilo skupaj kar veliko mernikov za vzdrževanje duhovnikov. Pšenica je izgubila svojo denarno vrednost, še vedno pa ima vrednost v kruhu, ki ga jemo. Bogu hvala za vaše darove in za naš vsakdanji kruh.

KONTAKTI:

dhp Anton Košir 040 263 547
kaplan Simon Virant 031 412 652
župnik Janez Avsenik 040 789 435
župnišče na lgu 01 420 25 50
zupnija.ig@rkc.si, zupnija.golo@rkc.si

Naša župnija je glasilo župnij Ig in Golo, odgovarja Janez Avsenik, župnik.
<http://zupnija-ig.rkc.si>
<http://zupnija-golo.rkc.si>
<http://www.kurescek.org>

